

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

JOCUL INIMILOR

Iubești și câștigi

Cursa

O lecție de viață de
la un montagne russe

Dumnezeu nu este un elefant

El iartă și uită

NOTA EDITORULUI CONDIMENTUL VIEȚII

Poate ai auzit de multe ori spunându-se: „Dacă nu îți place vremea, așteaptă câteva minute și se va schimba”. Eu am trăit pe mai multe continente, dar am auzit de multe ori acest lucru exprimat în moduri similare. Există locuri care se bucură de un climat plăcut și constant cam tot anul, dar se pare că majoritatea locurilor de pe pământ au condiții climaterice variate – uneori, după cum e și vorba, se schimbă chiar în aceeași zi – iar pentru mine această diversitate arată personalitatea lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu a terminat de creat pământul, Geneza spune că s-a uitat la tot ce făcuse – toate cele zece tipuri de nori și patru tipuri de cristale de zăpadă, cele cinci tipuri de dune de nisip și zeci de tipuri de coniferi, la boabele de cacao și la păștile de vanilie – și a afirmat că „erau foarte bune”.¹ Cu alte cuvinte, lui Dumnezeu îi place varietatea.

La fel și mie! Până acum revistele *ContactS* urmau o anumită tematică pentru fiecare număr, însă unele articole nu se încadrează în nicio temă. Altele ar putea face parte dintr-o temă, însă acea temă nu este programată prea curând. Soluția era evidentă, deși nu am implementat-o până acum.

Iată, deci, prima revistă *ContactS* cu o varietate de articole interesante. Te-ai întrebat vreodată care animal este și care nu este o ilustrare bună a caracterului lui Dumnezeu? Cine ar fi crezut că evenimentul definitiv din viața unui eunuc nu este operația barbară la care este supus în copilărie? Sau ce ai face *tu* dacă ai găsi 31 de cenți pe stradă?

Răspunsul la aceste întrebări și multe altele sunt în paginile acestei reviste. Sperăm să vă facă plăcere să le citiți, tot așa cum ne-a făcut nouă plăcere să le redactăm.

1. Geneza 1:31

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori	Ronan Keane
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2020 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-229-X

DE JOYCE SUTTIN

Sticla de ketchup

Am văzut recent o reclamă la o marcă cunoscută de ketchup, în care ketchup-ul curgea foarte încet din sticlă, acompaniat de cântecul „At last” („În sfârșit”). Mi-a amintit de copilăria mea, când așteptam să curgă ketchup-ul, chinuitor de încet, pe hamburger-ul meu.

Unele tipuri de ketchup sunt mai lichide și nu mai au problema curgerii – dar le lipsește savoarea. Acum sunt și ketchup-uri în sticle de plastic pe care le poți strânge, pentru nerăbdători ca mine, sau în pachețele pe care le rupi și le scurgi. Dar eu mă refer aici la acele sticle cu gât îngust unde nu ai altă alternativă decât să aștepti.

Îmi amintesc că deveneam foarte nerăbdătoare cu ketchup-ul meu. Încercam să îl scutur. Apoi loveam în fundul sticlei. Uneori încercam să-l trag afară cu un cuțit. Dar de cele mai multe ori nu aveam altă alternativă decât să aștept până începe să curgă.

Într-o dimineață, zilele trecute, am dormit prea mult și m-am simțit ca atunci când trebuie să scuturi ketchup-ul. Am încercat să grăbesc lucrurile ca să nu întârziu la o întâlnire de lucru. Am încercat să o iau pe scurtături, ba chiar am trecut pe galben.

Apoi mi-am dat seama că viața este precum o sticlă de ketchup. Lucrurile se mișcă în ritmul lor iar noi, în nerăbdarea noastră, am putea să le scuturăm și să le batem, dar evenimentele își vor urma cursul lor. Unele din cele mai bune lucruri în viață sunt lente – cântecele lente, apusurile, sărutările lente, chiar și ketchup-ul lent.

JOYCE SUTTIN ESTE
PROFESOARĂ PENSIONARĂ
ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE
ÎN SAN ANTONIO, SUA.
CITEȘTE BLOG-UL EI [HTTPS://
JOY4DAILYDEVOTIONALS.
BLOGSPOT.COM/](https://joy4dailydevotionals.blogspot.com/).

Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruțiți în rugăciune. – *Romani 12:12*

Îmi pusesem nădejdea în Domnul și El S-a aplecat spre mine, mi-a ascultat strigătele. – *Psalmul 40:1*

Domnul este bun cu cine nădănuiește în El, cu sufletul care-L caută. Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului. – *Plângeri 3:25,26*

Lucrul înfăptuit este mai bun decât cel început; răbdarea este mai bună decât mândria. – *Eclesiastul 7:8 (traducere din engleză)*

Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape. – *Iacov 5:8*

ÎN CĂUTAREA INSPIRAȚIEI

DE PETER AMSTERDAM

Inspirația îți insuflă un nou avânt pentru viață. Te influențează, te mișcă sau te călăuzește spre acțiune. Dar avem cu toții și momente când ne lovim de blocaje de inspirație; când nu numai că ne lipsește inspirația, dar ne și îndoim că ne vom mai simți vreodată inspirați.

Poate te confrunți cu o mare provocare la locul de muncă. Poate unul dintre copiii tăi trece printr-o

periodă mai dificilă și ești copleșit de îngrijorare. Dacă ai avut niște cheltuieli neașteptate și ți s-au terminat banii, asta te-ar putea neliniști. Sau poate te-ai îndepărtat de un prieten apropiat sau de vreo rudă și te simți vinovat și trist. Sau poate nu s-a întâmplat nimic „rău”, dar te simți dezumflat.

Când simți că ți-ai pierdut inspirația, sau speranța, sau vântul din pânze și nu știi cum le vei regăsi, există câteva lucruri care te-ar putea ajuta. Dumnezeu a creat multe lucruri ce ne pot ridica moralul și

ne pot reaprinde flacăra inspirației.

Fie că încerci să depășești o perioadă grea sau cauți puțină creativitate pentru un proiect, aceste surse de inspirație sunt ca niște stații de reîncărcare ale sufletului.

Citirea Cuvântului lui Dumnezeu este crucială. Biblia este o sursă directă de inspirație. Profetul Ieremia a spus despre Cuvântul lui Dumnezeu: „Cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele”.¹ Comunicarea cu Dumnezeu ar trebui să fie prioritatea ta numărul unu când ai nevoie de inspirație.

1. Ieremia 15:16
2. Neemia 8:10
3. Filipeni 4:8

Dar cei ce se încred în
Domnul își înnoiesc puterea, ei
zboară ca vulturii; aleargă și nu
obosesc; umblă și nu ostenesc.
– *Isaia 40:31*

Rezultatul acestei comunicări este minunata „bucurie în Domnul” despre care se vorbește în Biblie,² inspirația care nu se ofilește.

Prietenia, compania bună și camaraderia sunt importante pentru o viață fericită. Avem cu toții nevoie de susținerea celorlalți, iar unele dintre cele mai frumoase experiențe de viață sunt cele petrecute cu cei dragi. Iar când suntem descurajați sau ne confruntăm cu greutăți, prietenii sunt și mai importanți. Dacă trăiești departe de prietenii tăi și nu poți să te vezi cu ei în persoană, poți, cel puțin, să le telefonezi, sau să vorbești cu ei pe Skype. Prietenii adevărați ne susțin și ne inspiră să ne atingem potențialul maxim. Prietenii ne încurajează să continuăm. Ei ne reamintesc să fim optimiști și să nu renunțăm și astfel vom reuși, așa cum am reușit de multe alte ori înainte.

Natura este o sursă magnifică de inspirație. Creația lui Dumnezeu este o dovadă constantă și uimitoare a puterii Sale și a planului Său. Natura, cu nenumăratele ei forme, nu este doar frumoasă de-ți taie respirația dar este și o dezvăluire a puterii și iubirii lui Dumnezeu pentru omenire. Grandoarea creației ne reamintește continuu că Dumnezeu care a creat totul este capabil să se ocupe și de fiecare povară, temere, îngrijorare și

rugăciune pe care i-o încredințăm Lui.

Caută veștile bune să te încurajeze. „Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însușească”.³ Poți da mai multă atenție veștilor bune din viața ta dacă faci o pauză dimineața sau seara să te gândești la ele și să le notezi într-un jurnal de recunoștință.

Apreciază arta sub formă de muzică, pictură, sculptură, literatură, dans sau fotografie. Există nenumărate exprimări minunate ale talentelor creative ale oamenilor, iar când ne facem timp să le apreciem suntem inspirați și încurajați.

Bucură-te de lucrurile simple din viață. Uneori nu ai nevoie de ceva semnificativ sau uimitor să te încurajeze. Un simplu lucru mic dar apreciat, la momentul potrivit, poate avea un efect uimitor. Noi primim zilnic de la Dumnezeu și de la alții nenumărate binecuvântări mărunte care ne pot aduce multă bucurie și împlinire dacă le băgăm în seamă.

Exercițiile fizice. Știința a dovedit că exercițiile fizice sunt bune atât pentru trup cât și pentru sănătatea emoțională și mentală. Exercițiile fizice ridică moralul. Deci, când

te lasă inspirația, pune-ți trupul în mișcare.

Încearcă ceva nou! Un cadru nou sau o activitate nouă aduc inspirație proaspătă deci, când poți, încearcă lucruri noi, explorează locuri noi. Rupe rutina. Încearcă un hobby nou. O situație nouă te poate ajuta să vezi lucrurile cu alți ochi. Dumnezeu a făcut ca fiecare dintre noi să aibă felul lui de creativitate și când îți activezi creativitatea îți aduce bucurie și îți deschide calea către noi inspirații.

Fă-ți timp pentru liniște. Dumnezeu ne-a făcut să avem nevoie de liniște. Avem nevoie de spații albe în viața noastră. După momentele de liniște, gândire, reflecție și comuniune cu Dumnezeu poți simți că ai un scop și că ești mai bucuros. Uneori avem nevoie să ne gândim, să medităm și să ne rugăm pentru viețile noastre, despre încotro ne îndreptăm și care sunt țelurile noastre.

În diferite perioade din viața noastră ne pot fi utile anumite lucruri să ne ridice inspirația, să ne reaprindă flacăra. Deci, deși poate ai anumite modalități prin care îți ridici moralul, să nu te lași blocat într-o rutină. Încearcă lucruri noi! Trebuie să ne păstrăm deschiși la nenumăratele modalități minunate prin care putem fi reînnoiți.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTARE DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

DE TINA KAPP

DUMNEZEU NU ESTE UN ELEFANT

Sunt mare fană a lui Mike Donehey, solistrul trupei Tenth Avenue North, și prezentatorul jurnalului lor video de pe YouTube. De multe ori el povestește cum i-a venit inspirația pentru cântecele pe care le-a scris, sau povestiri amuzante care îl ajută să Îl înțeleagă mai bine pe Dumnezeu și căile Sale. Una dintre preferatele mele este când vorbește că „Dumnezeu nu este un elefant”. Știe asta pentru

1. Vezi Isaia 43:25.
2. Psalmul 103:8-12
3. Vezi Matei 18:21-22.

că l-a întâlnit – pe elefant, nu pe Dumnezeu.

Pe când avea cinci ani a mers la Zoo unde a văzut pentru prima dată un elefant. Elefantul și-a întins trompa iar micul Mike a crezut că este un gest de prietenie. Dar nu, elefantul a strănutat pe piciorul lui Mike. Nu mai este nevoie să spun că de atunci Mike nu este prea încântat de elefanți.

Atunci și-a dat seama că Dumnezeu nu poate fi un elefant. Dar de-abia când a mai crescut și-a dat seama cât de adevărat este lucrul acesta. Nu numai din motivul

evident că elefanții sunt animale, iar Dumnezeu este, ei bine, Dumnezeu. Ci și pentru vorba veche „Un elefant nu uită niciodată” – în vreme ce Dumnezeu, în dragostea Sa pentru noi, alege să ne ierte păcatele atunci când ne pare rău și ne căim. Dumnezeu chiar se descrie pe Sine ca fiind cel care șterge fărâdelețile și nu își mai aduce aminte de păcate.¹

E greu de imaginat că Dumnezeu ar uita, intenționat, ceva, mai ales când ne punem în locul Său și încercăm să facem același lucru față de cei care au greșit față de

GÂNDURI DESPRE BUNĂTATE

Bunățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credincioșia (Sa) este atât de mare! – *Plângeri 3:22-23*

Aș merge de sute de ori până în adâncuri să încurajez un suflet doborât. E bine pentru mine că am fost îndurerat să știu cum să vorbesc cu cel epuizat. – *Charles Spurgeon (1834-1892)*

Caracterul cel mai profund al naturii umane este setea după apreciere. – *William James (1842-1910)*

Cuvintele spuse cu bunătate nu costă mult ... însă înfăptuiesc multe. – *Blaise Pascal (1623-1662)*

noi. Uneori poate spunem că am iertat pe cineva, dar, de fapt, „îngropăm securea dar lăsăm mânerul la vedere”.

Vorba cu îngropatul securii vine din tradiția amerindienilor, când șeful de trib îngropa o secure pentru a semnală un act de pace. Dacă ai lăsa mânerul la vedere, ieșit din pământ, asta ar însemna că și cum ai avea posibilitatea să revii și să iei securea la nevoie, adică ai iertat, dar nu în întregime.

Știu că și eu mai sunt vinovată că las mânerul la vedere. Iert vreun prieten, dar când ne certăm și sunt supărată pe el, reamintesc și lucrul din trecut. Evident că nu am iertat cu adevărat și, din fericire, Dumnezeu nu procedează așa cu noi.

Oricât de mult am merita pedeapsa, El o trece cu vederea și se uită la inima noastră și la dorința de a face mai bine. El ne-a trimis

pe singurul lui Fiu, pe Iisus, care a murit pe cruce, luând asupra Lui păcatele întregii lumi. Prin această faptă măreață de iubire, noi suntem iertați. El ne șterge complet datoriile.

În Psalmul 103 (unul dintre preferatele mele), David scrie: „Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate. El nu ne ceartă fără încetare și nu ține mânia pe vecie. Nu ne face după păcatele noastre, nu ne pedepsește după fărâdelegile noastre. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât este de mare bunătatea Lui pentru cei ce se tem de El; cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărâdelegile noastre de la noi”.²

O doamnă mai în vârstă își sărbătorea a 50-a aniversare, iar o femeie mai tânără o întrebă cum de a reușit să ducă căsnicia lor atât de bine și de mult. Doamna i-a răspuns

că la începutul căsniciei și-a făcut o listă cu zece greșeli pe care le va ierta soțului, de dragul căsniciei lor. Tânăra femeie era curioasă să știe care erau acele lucruri de pe listă. „Ei bine, nu am chiar scris lista”, spuse doamna, „dar când soțul făcea ceva ce mă supăra, inspiram adânc și îmi spuneam *Norocul lui că lucrul acesta este printre cele zece!*”.

Asta cred că a vrut să spună Iisus să iertăm „de șapte ori câte șapte”.³ Adevărata iertare nu ține socoteala. Spre deosebire de elefant, Dumnezeu iartă și uită.

TINA KAPP ESTE DANSATOARE, PREZENTATOARE ȘI SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ ÎN AFRICA DE SUD. EA CONDUCE O FIRMĂ DE DIVERTISMENT CE AJUTĂ LA STRÂNGEREA DE FONDURI PENTRU CARITATE ȘI PROIECTE MISIONARE.

DE DANIEL BENJAMIN

EUNUCUL ETIOPIAN

O REPOVESTIRE DUPĂ FAPTE 8:26-40

1. Vezi Deuteronom 23:1.
2. Isaia 56:4-5

Nu voi uita niciodată ziua operației, când aveam șapte ani. Atunci am devenit eunuc împărațesc, destinat să slujesc în palatul regilor și reginelor Etiopiei. Nu voi putea avea niciodată familia mea, nu voi fi privit niciodată ca „normal”, va trebui să respect anumite reguli speciale și nu mi se va permite să fac anumite lucruri pe care oamenii normali le fac.

De-a lungul anilor am învățat cum să slujesc la casa regală. Am învățat să socotesc, să scriu și despre geografie, ceea ce a trezit în mine fascinația pentru alte popoare și alte teritorii. Am aflat că erau eunuci și în slujba faraonilor din Egipt, a împăraților din China și a maharajahilor din India. Dacă doreai să găsești eunuci nu trebuia decât să te uiți în preajma scaunului puterii. Nu erau departe.

Când regina Candace a avut nevoie de cineva să-i supravegheze comerțul extern, am fost ales eu datorită cunoștințelor mele despre alte culturi. Am fost bucuros cu această slujbă, însă îmi doream să simt că aparțin unei familii. *Trebuie să fie un loc unde să mă simt ca acasă, unde să fiu acceptat așa cum sunt, m-am gândit eu.*

Când afacerile statului m-au dus în Ierusalim, am stat mai mult decât strictul necesar deoarece eram interesat de religia evreilor. Am aflat tot ce am putut, ba

chiar mi-am procurat și o copie a scripturii lor. Doream să le vizitez templul dar am fost oprit la intrare.

„De ce nu pot intra?” am întrebat gardianul templului. „Nu știi că sunt un membru al casei regale și am o misiune diplomatică importantă?”

„Eunucilor nu le este permis!” răspunse el aspru.

„Cine spune?” l-am provocat eu.

„Spune Legea,” răspunse el.¹

Am fost surprins de nedreptatea situației mele. Operația prin care am devenit eunuc nu a fost alegerea mea și totuși am fost respins. Evident că aceasta nu era o comunitate religioasă din care aș fi putut face parte.

Însă eram încă intrigat de Dumnezeuul lui Israel. De aceea în carul meu, în lungul drum spre casă, am continuat să citesc scripturile, întrebându-mă despre semnificația lor. Și când am ieșit din Ierusalim am observat pe marginea drumului un evreu bărbos.

Citeam cu voce tare iar el probabil și-a dat seama că citeam din învățăturile lui Isaia, un profet evreu. M-a întrebat: „Înțelegi tu ce citești?” Am ordonat să oprească carul și ne-am privit reciproc cu curiozitate.

I-am răspuns cu sinceritate: „Cum aș putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva? Te duc cu

carul meu dacă poți să îmi explici tu ce citesc”.

Am citit pasajul: „El a fost dus ca o oaie la tăiere; și, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu și-a deschis gura; în smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Căci viața I-a fost luată de pe pământ. Și cine Îl va zugrăvi (relata) posterității?” [verset tradus din engleză]

Asta mi-a reamintit de soarta mea în viață – fără posteritate. „Spune-mi, despre cine vorbește prorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?”

Filip a început să-mi explice cum s-au împlinit aceste preziceri, despre felul cum L-a întâlnit el pe Iisus din Nazaret și cum L-a urmat. Cum Iisus și-a dat viața pentru toți oamenii și a permis să fie crucificat, lucru întâmplat cu doar câteva săptămâni în urmă, ca apoi, după trei zile, să învie din morți.

Am fost uimit, dar am ezitat, amintindu-mi de cuvintele dezaprobatore pe care le-am citit mai devreme. Însă Filip mi-a arătat și altceva în aceleași scripturi: „Căci așa vorbește Domnul: 'Famenilor care vor păzi Sabatele Mele, care vor alege ce-Mi este plăcut și vor stăruî în legământul Meu, le voi da în Casa Mea și înăuntrul zidurilor mele un loc și un nume mai bun decât fii și fiice; le voi da un nume veșnic, care nu se va stinge.’”²

Mi s-a umplut inima de bucurie! În sfârșit, o comunitate în care aș putea fi acceptat, unde aș putea fi iubit, așa cum eram!

Chiar atunci am observat că treceam pe lângă o oază cu un mic lac. Repede, m-am întors către noul meu învățător: „Ce mă împiedică să fiu botezat chiar aici și acum?” Eram nerăbdător să împlinesc ritualul de curățare al botezului.

Filip mi-a răspuns: „Dacă crezi din toată inima, se poate”.

După ce Filip s-a rugat asupra mea și am fost botezat, m-am simțit reînnoit! Schimbat! Am vrut să-i mulțumesc, dar dintr-o dată a dispărut. Unde s-a dus?

Nu am aflat niciodată ce s-a întâmplat cu Filip, dar știu ce s-a întâmplat cu mine. Viața mea a luat un drum nou. Nu am mai fost singur. În sfârșit aveam un loc din care să aparțin – familia lui Dumnezeu.

DANIEL BENJAMIN L-A
ACCEPTAT PE IISUS LA VÂRSTA
DE 16 ANI ÎN EUROPA ȘI A
ÎNCERCAT DE ATUNCI SĂ
URMEZE CALEA LUI HRISTOS ÎN
CHINA, HONG KONG, COREEA
ȘI SINGAPORE. ÎN PREZENT EL
LOCUIEȘTE ÎN ASIA DE SUD-
EST UNDE PREDICĂ ÎN MICI
BISERICI LOCALE ȘI CONDUCE
GRUPURI DE TINERI CREȘTINI.

ATUNCI A APĂRUT IISUS

DE CHRIS MIZRANY

Mă uimește neconținut modul în care apare Iisus în cele mai întunecate și dificile momente din viața noastră. Un astfel de exemplu este cel relatat în Luca 8.

Îmbulzit de mulțimea dornică să-I audă vorbele, Iisus este acum implorat și de Iair, un cleric, om cu importanță, să vină la casa lui și să-I vindece fiica muribundă.

Iisus este de acord și începe să se îndrepte spre casa lui Iair. În timp ce își croia drum prin mulțime, o femeie bolnavă de 12 ani Îi atinge în trecăt haina, iar Biblia ne spune că a fost vindecată instantaneu.

Atunci a ajuns cineva de la Iair de acasă spunând „Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învățătorul”. Dar Iisus i-a spus: „Nu te teme; crede numai, și va fi tămăduită” și au continuat să meargă spre casa lui.

Când au ajuns la casa lui Iair era mare tânguire. Iisus îi lasă pe batjocoritori afară, intrând în încăperea doar cu părinții copilei și cu câțiva ucenici și o chemă pe fată să se ridice. Iar ea își reveni la viață și se ridică din pat.

Există un mesaj minunat în acest pasaj pentru fiecare dintre noi: că oriunde ne-am afla și oricare ar fi situația noastră, vindecarea și

reabilitarea ne sunt disponibile. Poate că femeia care s-a chinuit 12 ani cu o boală și-a dorit moartea; însă Hristos i-a dat într-o clipă un nou început în viață, împreună cu iertarea și liniștea sufletească. Copilei de 12 ani a cărei viață s-a sfârșit prematur i-a fost acordat mai mult timp și sănătate deplină.

Iisus se întoarce și către noi, în mijlocul confuziei noastre, și ne spune: „Atinge-mă și vei fi vindecat”. O mulțime de gânduri, de voci de îndoială, sau de ani de durere și chin nu ne pot despărți de recunoșterea Lui; tot ce avem nevoie este un moment, în care să ne întindem mâna spre El și să credem.

Poate simțim că întreaga noastră viață – planurile, visele, familia sau sănătatea noastră – au murit brusc și nu ne vom mai ridica niciodată. Însă Domnul nostru știe că doar dormim. El ne ține de mână când nu ne putem ridica singuri și ne strigă cu voce blândă, chemându-ne să ne ridicăm și să continuăm.

CHRIS MIZRANY ESTE MISIONAR, FOTOGRAF ȘI DESIGNER WEB CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

Îl poți lăsa pe Iisus în casa și în viața ta, precum Iair, dacă te rogi simplu:

Dragă Iisus, Te rog să mă ierți pentru toate greșelile mele. Îți deschid ușa inimii și Te invit să intri și să stai cu mine pentru totdeauna. Ajută-mă să învăț să Te cunosc mai bine prin citirea Cuvântului Tău din Biblie, să pot arăta dragostea Ta celor cu care mă întâlnesc.

DE DINA ELLENS

PLOAIA ADUCE ȘI BINECUVÂNTĂRI

Stăteam într-un scaun cu rotile în holul spitalului, așteptând să vină taxiul. Umărul îmi era încă umflat de la operație și toată mâna îmi era plină de pete negre și albastre.

Și, mai mult de atât, a început să plouă, intensificându-mi deznădejdea. *Super! Ploaie!* m-am gândit. *Exact de ce am nevoie!*

Apoi mi-am întors privirea către tavanul din plexiglas al holului și am urmărit picăturile de ploaie care cădeau, se adunau laolaltă apoi se rostogoleau pe acoperiș în jos. Mi-a venit în minte: *ploaia acoperă cu binecuvântări*, și imediat acel verset biblic a dat o semnificație nouă situației mele.

Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine [Dumnezeu], în a căror inimă locuiește încrederea. Când străbat aceștia valea plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare, și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări. Ei merg din putere în putere și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion. – *Psalmul 84:5-7*

Da, am alunecat și am căzut.

Da, mi-am rupt șapte oase din partea de sus a brațului. Da, acum aveam o placă de metal în braț și mă așteptau două luni de fizioterapie.

Treceam și eu prin valea plângerii! Era momentul încercării mele.

Valea plângerii (Valea Baca) din Biblie era un loc real. Era o vale îngustă și uscată prin care erau nevoiți să călătorească evreii să ajungă la Ierusalim să se închine în templu. Cuvântul „baca” în ebraică înseamnă „a plânge”, de aceea i se spunea Valea Baca fiindcă trecerea prin ea era dificilă și dureroasă.

Ce vrea să spună Dumnezeu este că toți cei care trec prin momente de durere – și cine nu trece? – pot găsi tărie prin credință. Dacă ne ținem ochii ațintiți asupra Lui și inimile la Cuvântul Lui, Valea Baca devine un alt loc. În loc să fie o vale dură, uscată, de plângeri

și suferință, El o poate face un loc de progres și de abundență.

Viața ne poartă și prin perioade de dificultăți și de suferință, dar cu credință în Iisus aceste momente dificile se pot transforma în trepte pe care să pășim, tot mai puternici. Putem înfrunta aceste dificultăți știind că, în final, vom ajunge mai apropiați de Dumnezeu.

Călătorind prin această lume ne putem găsi tăria în Dumnezeu și putem persevera prin dureri și eșecuri. Valea Baca poate deveni un izvor de binecuvântare prin harul lui Dumnezeu care ne dă putere.

Claxonul taxiului m-a trezit din reverie. „La drum!” am strigat, zâmbind, împingându-mi scaunul cu rotile către stația de taxiuri.

„Voi trece și prin asta!”

DINA ELLENS A PREDAT ÎN ȘCOALĂ ÎN ASIA DE SUD-EST TIMP DE 25 DE ANI. DEȘI PENSIONARĂ, EA A RĂMAS ACTIVĂ ÎN MUNCA VOLUNTARĂ ȘI ÎN INTERESUL EI PENTRU SCRIS.

Ce-ar fi să joci un joc unde te întreci doar cu tine însuși și mai faci și ceva bine pe lângă? Cum ar fi „Jocul inimilor”?

Anul trecut fiica mea a descoperit că i-a revenit cancerul la sân, din care cauză pe mine m-a copleșit depresia și deznădejdea noapte de noapte. Era o iarnă lungă și friguroasă. Nu mă mai bucurau și nu mă mai alinau lucrurile pe care le iubeam, spre exemplu pătura albă de zăpadă. Am început să urăsc zăpada și aerul rece. Tânjeam după câteva raze de soare care să străpungă întunericul!

Iar lumina apără, deși într-un mod neașteptat.

Povesteam cu un prieten și i-am menționat că odată, mergând cu trenul și povestind cu cineva, m-am simțit mai bine fiindcă m-am concentrat pe situația altei persoane. „Sună bine”, a spus el. „Hai să-l facem ca un joc”. Deci, am început să ne scriem unul altuia povești despre oamenii pe care i-am întâlnit, cu care am vorbit și pe care i-am ajutat într-un fel. Pe lângă faptul că făceam ceva bun pentru cineva, mă ajuta să nu o iau razna în acea perioadă foarte dificilă din viața mea, forțându-mă să caut ocazii și povestiri pe

care să le împărtășesc prietenului meu. De atunci am extins să jucăm acest joc cu un grup de voluntari pe străzile din Rijeka și să îl folosim în tabăra noastră de vară pentru tineri.¹

Iată, pe scurt, cum se joacă:

- **Fă fapte mărunte de bunătate pentru oricine, dar preferabil pentru străini – oameni cu care te întâlnești în drum spre școală, sau spre muncă, sau când mergi undeva.**
- **Aceste fapte de bunătate pot implica să le vorbești, dar nu neapărat.**
- **Poți juca acest joc oriunde, oricând, singur sau cu un alt jucător.**
- **Nu există tactici secrete. De fapt, este mai bine să-ți împărtășești secretele și experiența, deși ideea nu este să te lauzi cu faptele tale bune.**

Scopul acestui joc este să te faci mai conștient de nevoia universală de iubire și să înțelegi că nu se termină niciodată: o putem dărui și o putem da de la unul la altul și de multe ori ni se întoarce imediat înapoi. Demonstrează și importanța lucrurilor mici, ce influență putem avea asupra altora fără să facem ceva mai neobișnuit sau măret.

ANNA PERLINI ESTE CONFONDATOR AL *PER UN MONDO MIGLIORE*,² O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995.

1. Află mai multe despre „Jocul inimilor” și urmărește-l în acțiune pe: <https://www.youtube.com/watch?v=Ew2lu-VEVKc>.

2. <http://www.perunmondigiore.org>

DE NEVE SPICER

JOACA ȘI DUMNEZEU

Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze și, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea. – Proverbe 22:6

Iisus are în inima Lui un loc special pentru copii, iar noi, creștinii, suntem chemați să-I urmăm exemplul și să ne creștem copiii în cunoștință de Dumnezeu și de Fiul Său. Iisus ne-a arătat cum să călăuzim prin exemplu, să folosim bunătatea și înțelegerea în educarea copiilor și să le reamintim de căile lui Dumnezeu. Acestea necesită din partea noastră multă răbdare, o relație strânsă cu Dumnezeu și o dedicare personală față de căile Sale.

Învățarea rugăciunilor, pildelor și versetelor Bibliei fac parte din educarea creștină timpurie. Există și modalități prin care noi, părinții, putem prezenta copiilor aceste principii divine cu scopul de a le fixa în mintea și în inima copiilor. Studiile biblice necesită o anumită concentrare și, deși copiii sunt entuziasmați să participe, copiii mici învață mai bine și mai cu bucurie prin joaca liberă; adică joaca nestructurată, fără prea multe reguli¹ sau așteptări.

Cum Îl aducem pe Dumnezeu și principiile Sale în joaca liberă a copiilor noștri? Iată câteva idei care s-ar putea aplica în familia ta. Când vei vedea ce ușor poți prezenta copiilor adevărurile Bibliei, îți vor veni și ție multe alte idei.

Lasă copiii să scrie, să coordoneze și să joace în

scenete biblice. Spre exemplu, pilda cu pâinile și peștii. Sau cu fuga lui Moise din Egipt? Oferă copiilor și posibilitatea de a se costuma corespunzător.

Când sunteți la plimbare în natură puteți discuta despre plante, animale și minerale ca fiind parte din uimitoarea creație a lui Dumnezeu.

Pentru un teatru de păpuși cu temă biblică alegeți în mod intenționat păpuși fără o expresie facială evidentă. Lucrul acesta le dă copiilor posibilitatea să joace nenumărate piese cu aceleași păpuși. Vei fi uimit cum va evolua creativitatea lor și cum se va activa imaginația lor atunci când nu sunt limitați de anumite personaje sau jucării evidente și explicite.

Să nu te supere dezordinea! Copiii înfloresc când se joacă afară, iar nisipul și noroiul pot fi în egală măsură un punct de pornire către frumusețea creației lui Dumnezeu. Iar joaca senzorială le încurajează dezvoltarea.

Eu cred că copiii vor învăța mai rapid și cu bucurie învățămintele Bibliei prin joaca activă liberă. Dacă facem credința lor o bucurie, nu o povară, ne vom ajuta copiii să-L cunoască și să-L iubească pe Hristos.

NEVE SPICER ESTE BLOGGER ȘI MAMĂ A TREI COPII. URMĂREȘTE POSTĂRILE EI PE WETHEPARENTS.²

1. Vezi <https://wetheparents.org/importance-of-free-play>

2. <https://wetheparents.org/>

DE FRANK STEELE

31 DE CENȚI

Uau, sunt bani mulți, am gândit eu.

Ei bine, relativ vorbind.

Eu merg prin cartier cu treburi și pentru mișcare și de multe ori gălesc pe trotuar monede, pe care le adun. Monedele sunt de obicei bănuți, dar eu nu refuz nici bănuții. Uneori mai gălesc și valori mai mari. Dar într-o zi, mergând pe un drum pe care nu am mai fost niciodată, am găsit câteva monede – un total de 31 de cenți. M-am simțit de parcă am câștigat la loterie.

În următoarea zi am mers la magazin pentru cumpărăturile săptămânale, mai devreme, ceva neobișnuit pentru mine. Așteptând în rând, în timp ce îmi puneam produsele pe bandă, am observat că bărbatul de după mine avea în coș doar un cofrag de ouă.

După ce am plătit și în timp ce

îmi puneam produsele în pungi, bărbatul înmână caseiței un pumn de monede pentru cofragul de ouă. Ea a numărat cu răbdare bănuții și am auzit că i-a spus: „Vă lipsesc 31 de cenți”.

Eu chiar aveam 31 de cenți! M-am scormonit prin buzunar, i-am dat caseiței diferența și bărbatul și-a putut lua ouăle. Mi-a zâmbit timid în timp ce se îndepărta iar eu i-am adresat câteva cuvinte de despărțire. Și în timp ce mergeam spre casă m-am gândit la modul minunat în care a prevăzut Dumnezeu întreaga situație.

Eu sunt o ființă a rutinelor; fac anumite lucruri în anumite momente și am anumite locuri în care merg. Dar mi-am ieșit din rutină atunci când am mers pe alt drum, acolo unde erau cei 31 de cenți. Apoi am mers la cumpărături

în altă zi ca de obicei, însă era ziua perfectă a lui Dumnezeu să pot ajuta bărbatul respectiv cu bănuții de care avea nevoie. Prevederea și orchestrarea Domnului până în cele mai mici detalii ale vieților noastre este uimitoare!

I-aș fi plătit bărbatului acei bănuți în plus fie că îi găseam sau nu. Sunt sigur că Dumnezeu știa asta, însă a fost ca și cum El mi-a spus: *Iată, îți dau în avans ceea ce vei plăti oricum pentru ouă.* În cazul acesta au fost doar 31 de cenți, o sumă aparent nesemnificativă, însă Dumnezeu știe prin ce vor trece copiii Lui, îi iubește, se îngrijește de ei, le va da ceea ce au nevoie și îi va binecuvânta pe cei ce dăruiesc.

FRANK STEELE ESTE EDITOR ÎN ZONA DALLAS, SUA.

DE MARIE ALVERO

CURSA

Cu câteva luni în urmă, într-o sâmbătă înăbușitoare, familia noastră a mers la mult anticipatul parc tematic. Adolescenții noștri, nedescurajați de căldură sau de mulțimea de oameni, așteptau cu nerăbdare o zi de aventuri pe montagne russe și alte experiențe pline de adrenalină, și cum am intrat în parc s-au dus la cel mai mare și cu bucle montagne russe.

După ce am așteptat mai bine de jumătate de oră la rând, am ajuns și noi în vagonet, legați bine și am trecut de punctul fără de întoarcere. Vagonetul a urcat până la 52 m înălțime, apoi a plonjat, a făcut o buclă în față, apoi pe spate, cu o viteză de 100 km/h. Pentru mine nu era distractiv deloc. Am încercat să-mi țin sub control panica și viziunea morții, fiindcă ceilalți din familie strigau de entuziasm. După cele două minute de groază am tras la docuri. Nu pot spune cât de fericită am fost să ies din acel vagonet!

Deși nu agreez montagne russe-urile, nu pot să nu observ că viața este ca o cursă cu urcușuri și coborâșuri. Multe se pot schimba într-o clipă, iar noi avem atât de

puțin control. Iată câteva lucruri pe care le-am învățat din cursa vieții mele:

Eu nu sunt în control.

Există răsturnări și plonjări pe care nu le pot anticipa și urcușuri pe care nu le pot prevedea. Nu pot forța deznodământul sau determina alegerile celorlalți. Nu pot controla decât atitudinea și faptele mele.

Deschide ochii.

Eu mi-am ținut ochii închiși pe aproape întreaga cursă cu montagne russe-ul. Bineînțeles că nu m-a ajutat să fiu mai puțin speriată. Uneori, în viață, ne închidem ochii și refuzăm să vedem aventura din cauza fricii, încăpățânării sau chiar a lenei noastre. Trebuie să ne deschidem ochii.

Îmbrățișează haosul.

Viața nu se simte întotdeauna ca un montagne russe. Uneori este precum o cursă cu trenulețul pentru copii – predictibilă, în siguranță și ușoară. Mie îmi place rutina, iubesc predictibilitatea. Dar dacă privesc în urmă îmi este clar că haosul, atunci când am fost aruncată în necunoscut, a dat naștere la cele mai bogate momente ale aventurii vieții mele. Să lași mereu loc pentru noi descoperiri.

Ai încredere în cursă.

Montagne russe-urile nu sunt făcute la întâmplare de cineva cu un ciocan și un pumn de cuie. Ele implică precizii extreme și îndemănare la fiecare etapă de construcție. Ecuatii riguroase, scenariii și teste sunt făcute pentru a asigura siguranța cursei, fiecare operator primește un instructaj strict și se fac controale periodice detaliate de mentenanță. Cursa este sigură chiar și atunci când nu se simte sigură. Iar în ceea ce privește bucele, plonjările și răsucirile din viața mea, Dumnezeu mi-a dovedit de nenumărate ori că este bun. El este de încredere. El este credincios. Când ne încredem în El, suntem în siguranță.

Cred că ți-am dat patru motive bune să mergi pe un montagne russe! Și, de asemenea, să te bucuri de cursa vieții tale!

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

CAPODOPERA IUBIRII

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Te-ai întrebat vreodată de ce este cerul albastru și de ce această culoare te liniștește când o privești? Te-ai întrebat de ce este așa de liniștitor mirosul de brad sau de iarbă după ploaie? Există vreun motiv magic pentru care trilarile unei păsărele te înveselesc? Deși există explicații științifice despre răspunsul organismului uman la anumiți stimuli, adevărul simplu este că Eu le-am creat să aibă acel efect plăcut asupra ta fiindcă te iubesc. Te-am creat să răspunzi la anumite culori, imagini, sunete și mirosuri și le-am inclus în creația mea știind că te vei bucura de ea.

Dacă ai privi cerul noaptea și ar fi totul negru, te-ar deprima și ar fi ca o prevestire rea. Lumina stelelor ce le-am pus pe cer îți poate aminti că Eu sunt cu tine chiar și în clipele cele mai întunecate. În viață ai și momente întunecate, când ți se pare că totul este negru și fără ieșire, iar dacă te uiți numai în jos este tot ce vezi. Dar când privești în sus, vei vedea mâna Mea și în momentele tale întunecate și atingerile Mele de iubire care vor străluci precum stelele călăuzitoare.

Lasă iubirea Mea să îți umple viața și lasă-i pe alții să vadă lumina și iubirea Mea strălucind prin tine în fiecare zi.